

A TRIBUTELE SPECIALIZĂRII ÎN CONSTRUCȚII

Activitatea de construcții-montaj a înregistrat creșteri tot mai importante în toate sectoarele vieții economice și sociale din țara noastră. S-a creat o largă ramură economică de execuție a lucrărilor de construcții în cadrul căreia s-a realizat o puternică bază organizatorică de întreprinderi cu mari capacități de producție, s-au pregătit cadrele necesare. Cu toate acestea — așa cum se arată și în Proiectul de Directive — executarea lucrărilor nu se face cu vitezele atinse în alte țări, nu se folosesc întotdeauna în întregime capacitățile de producție și nu se realizează eficiența economică maximă. Una din cauze o constituie sectorizarea prea largă a ramurii construcții-montaj și existența în cadrul fiecărui sector a numeroase întreprinderi de construcție cu aceeași activitate, realizând aceleași procese tehnologice și folosind aceleași dotări tehnice. Sectorizarea ramurii de construcții-montaj

Ing. Ara Tacorian

director tehnic
în Direcția generală
de construcții-montaj
din Ministerul Industriei
Construcțiilor

pe majoritatea organelor centrale beneficiare, necesară la un moment dat pentru crearea bazei tehnico-organizatorice corespunzătoare volumului mare de lucrări, a devenit în prezent o frînă în desfășurarea rapidă și eficientă a execuției obiectivelor. Sînt numeroase centre din țară în care activează în paralel, aparținînd unor organe centrale diferite, întreprinderi cu același profil și specializare cu rezultate economice neficiente. Se înregistrează astfel frecvent la unele surse de utilaje sau muncitori, la altele lipsuri. S-a generat pe scară largă fluctuația cadrelor de la o întreprindere la alta, cel al supralicării. Toate acestea cu consecințe nefavorabile în bunul mers al lucrărilor.

Existența mai multor organizații de construcții în aceeași zonă sau localități a condus la mobilizarea de terenuri pentru organizările de șantier, la neutilizarea acestor organizații, la îngreunarea operațiilor de aprovizionare cu materiale care se fac cu mari consumuri de mijloace și timp. Astfel, numai în orașul Constanța, unde se află întreprinderea nr. 12 construcții-montaj, aparținînd Ministerului Industriei Construcțiilor, mai activează încă alte 7 organizații de construcții-montaj aparținînd altor organe centrale sau locale, fiecare din ele realizînd pentru cadrele sale situații preferențiale la salariu, care generează fluctuația, folosesc sub capacitate mijloacele și își creează frecvent unele alte probleme în activitate. Din aceste exemple rezultă clar necesitatea profilării și specializării organizațiilor și întreprinderilor de construcții. Măsura prevăzută de

(Continuare în pag. a III-a)

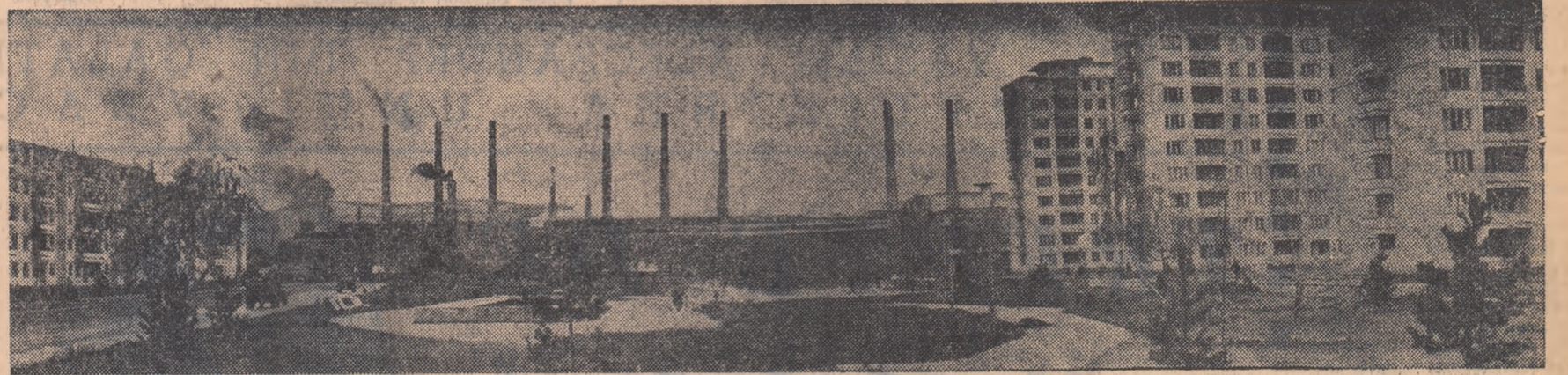
Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5760

6 PAGINI — 25 BANI

MARȚI 28 NOIEMBRIE 1967

FURNALE ȘI BLOCURI NOI (peșta urbanistică Imedocean)

ÎN PAG. 2

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

• UNIVERSITATEA PENTRU TINERET • O fotografie pentru albumul dv. — IURIE DARIE
• VREȚI SĂ FACETI CUNOȘTINȚA? • VARIETĂȚI PE GLOB

CITIȚI ÎN PAG. 3

PAGINA ECONOMICĂ

• RĂSPUNDEREA BENEFICIARULUI PENTRU PLANUL DE INVESTIȚII • RITMURI DE ORCHESTRĂ • UNDE DUCE CARUSELUL HIRTHLOR

ÎN
PAG.
4

LITERATURĂ — ARTĂ

CENACLUL

care reunește opiniile scriitorilor ZAHARIA STANCU, ANA BLANDIANA, DUMITRU ȚEPENEAG, GRIGORE HAGU ȘI DRAGOȘ VRINCEANU

ÎNCHEIEREA CONVOBRIRILOR DINTRE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU ȘI TOVARĂȘUL LUIS CORVALAN

Luni la amiază s-au încheiat convorbirile dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., și tovarășul Luis Corvalan, secretar general al C.C. al P.C. din Chile. A participat tovarășul Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R. În cursul convorbirilor a avut loc o informare reciprocă în legătură cu activitatea celor două partide, precum și un schimb de vederi privind unele probleme ale situației internaționale actuale și mișcării comuniste și muncitorești.

Convorbirile au decurs într-o atmosferă tovarășească, de prietenie și înțelegere reciprocă.

În aceeași zi, tovarășul Nicolae Ceaușescu a oferit un dejun în cinstea tovarășului Luis Corvalan și a soției sale. Au participat tovarășii Alexandru Drăghici și Paul Niculescu-Mizil, membri ai Comitetului Executiv, ai Prezidiului Permanent, secretari ai C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R.

Dejunul a avut loc într-o atmosferă caldă, tovarășească.

ACȚIUNI DE ORGANIZARE ȘTIINȚIFICĂ A PRODUCȚIEI

Specialiștii Uzinei mecanice Cugir au conceput și executat, din fonduri de mică mecanizare, un utilaj cu ajutorul căruia se execută simultan toate cele 6 operații de prelucrare și găurire a consolei de la mașina de cusut „Ileana”. Prin folosirea acestuia s-au micșorat de trei ori timpul de prelucrare a unei console și costul manoperei. Economie ce se realizează pe această cale asigură amortizarea utilajului în mai puțin de 3 ani.

Perfecționările tehnice și

modernizările aplicate în cadrul acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii și valorificarea mai judicioasă a resurselor și rezervelor interne au dat posibilitate colectivului Uzinelor mecanice Cugir să producă, peste prevederi, în perioada care a trecut de la începutul anului, 1.140 de mașini de cusut casnice și industriale și să realizeze beneficii și economii suplimentare în valoare de peste 6.000.000 lei.

(Agerpres)

Galeria de acces a Hidrocentralei de la Lotru — drumul pe care apele îl vor străbate spre „animile” turbinelor

O întrebare pentru cititorii noștri: CE PERSONALITĂȚI DORIȚI SĂ VI SE ADRESEZE PRIN PAGINILE ZIARULUI?

În numerele noastre din ultimele zile ale anului 1967 și în numărul festiv de Anul Nou, vom publica o suită de reportaje, interviuri și convorbiri, în care diverse personalități ale vieții științifice și culturale, ale artei și învățămîntului, ale sportului etc. vor fi invitate să vorbească cititorilor „Scînteii tineretului” despre preocupările și proiectele lor, despre tendințele și fenomenele cele mai noi ale domeniului lor de activitate și vor răspunde, în același timp, la întrebările ce le vor fi adresate.

Pentru ca alegerea interlocutorilor să corespundă unui cerc cit mai larg de preferințe, invităm pe cititorii noștri să ne propună în scris, pînă la 15 decembrie 1967:

— NUMELE PERSONALITĂȚILOR VIEȚII ARTISTICE, CULTURALE, ȘTIINȚIFICE, SPORTIVE ETC. CARE AR DORI SĂ LI SE ADRESEZE PRIN PAGINILE ZIARULUI.

— ÎNTREBĂRILE LA CARE AR DORI SĂ PRIMEASCĂ RĂSPUNS.

ETICA ȘI ȘTIINȚA (III)

PREȚUIREA ȘI RĂSPUNDEREA SAVANTULUI

conf. univ. dr. docent Victor Săhleanu

Co inseamnă „a fi om”? Se spune că regele Filip II al Macedoniei, tatăl lui Alexandru cel Mare, avea un funcionar special, cu obligația de a-i spune dimineața la sculare: „Filipe, adu-ți aminte că ești om!” și de a-l întreba, seara, la culcare: „Filipe, ți-ai adus aminte, astăzi, că ești om?” Prin om, Filip înțelegea „om de omenie”.

Un personaj din „Azilul de noapte” al lui Maxim Gorki, exclamă — în mijlocul mizeriei și cloocotului de patimi: „Omul — ce mare sună acest cuvînt!”. Dar, pentru ca marea potențială a omului (care este marea muncii libere și creatoare, a abnegației și a entuziasmului, a cunoașterii și a idealurilor) să devină realitate, se cer îndeplinite unele condiții. Omul, „acel gigant” este o ființă deosebit de fragilă. Nimic mai fragil, în el, decît ceea ce îi alcătuiește marea potențială, pîndită de toate vicisitudinile, mereu ispitită să se degradeze.

Această introducere la un

articol dintr-un ciclu științific, ni s-a părut necesară.

Viața științifică este viața omenească, progresul în știință este realizat de către oameni, descoperirile și invențiile sînt rodul indivizilor concreți sau al colectivelor de oameni.

Vorbim mult de știință, în ultima vreme; recunoaștem că ei li datorăm enorm din ceea ce constituie mîndria omenirii de azi.

Dar, trebuie să ne gîndim în fiecare zi la modul în care se repercutează această constatare asupra vieții cotidiene a oamenilor de știință?

PREȚUIREA ȘI RĂSPUNDEREA SAVANTULUI DE VALOARE ESTE A VIEȚII NOASTRE PUBLICE ȘI OFICIALE.

Ținînd seama tocmai de aceste comandamente trebuie să veghem permanent în condițiile umane ale cercetătorului științific, să respectăm îndeajuns fragilitatea intrinsecă a omului de știință pentru

(Continuare în pag. a V-a)

INFLORIREA NAȚIUNII ȘI A STATULUI NOSTRU SOCIALIST

Curînd, vom sărbători împlinirea a două decenii de la proclamarea Republicii — eveniment de însemnătate istorică în viața poporului nostru, marcînd trecerea României într-o nouă etapă de dezvoltare, etapa construcției socialiste.

Transformările profunde pe care le-a cunoscut în cei 20 de ani în viața economică, în structura socială a țării, victoria socialismului la oraș și sate au creat condiții pentru dezvoltarea și înflorirea națiunii noastre socialiste.

„Socialismul — arată secretarul general al C.C. al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu — duce mai departe procesul de dezvoltare a națiunii început în

epoca burgheză, creează condiții pentru afirmarea deplină a vieții naționale a poporului. Revoluția socialistă, construcția noii orînduirii sociale, descătușează toate energiile creatoare ale poporului, constituie în viața fiecărei țări o epocă de renaștere națională, de afirmare viguroasă a sentimentelor patriotice ale maselor largi. Lozincă înfloririi multilaterale a patriei socialiste, formulată de partidul comunist, mobilizează forțele oamenilor muncii, constituie un factor de seamă al mersului înainte al poporului. Fără îndoială, națiunea va continua să constituie încă multă vreme baza dezvoltării societății noastre, în in-

prof. dr. docent I. Vintu
șeful secției de Drept constituțional și administrativ
din Institutul de cercetări juridice

treaga perioadă de construire a socialismului și comunismului”. Orînduirea socialistă, forța revoluționară a socialismului determină ridicarea pe o treaptă nouă, calitativ superioară, a vieții naționale a poporului român și înaintarea lui pe calea progresului și civilizației. Progresul general impetuos pe care-l cunoaște întreaga viață a patriei, a deschis o etapă calitativ superioară în evoluția națiunii române. Națiunea, ca formă de comunitate, capătă trăsături definitorii noi, naște ca națiune socialistă.

Într-un termen istoric scurt, viața socială se structurează sub forma noii orînduirii care, lichidînd exploatarea și lupta de clasă, creează cele mai bune condiții pentru înflorirea vieții naționale a poporului român și înaintarea lui pe calea progresului și civilizației. Progresul general impetuos pe care-l cunoaște întreaga viață a patriei, a deschis o etapă calitativ superioară în evoluția națiunii române. Națiunea, ca formă de comunitate, capătă trăsături definitorii noi, naște ca națiune socialistă.

s-a realizat în țara noastră comunitatea reală de interese economice, cultura socialistă comună a tuturor cetățenilor ce locuiesc pe același teritoriu, unirea întregului popor în lupta și munca pentru îndeplinirea aspirațiilor de bunăstare. Desființarea exploatarei, lichidarea antagonismelor de clasă, realizarea comunității de interese fundamentale ale tuturor cetățenilor egali în drepturi determină ridicarea pe un plan mai înalt a unității națiunii. În condițiile socialismului națiunea se caracterizează printr-un proces de omogenizare socială crescîndă. Unitatea ei, acțiunea unită a claselor și păturilor din cadrul ei nu se manifestă în legătură cu obiective

parțiale, ci formează trăsături permanente ale vieții națiunii. Societatea noastră, în care au fost desființate complet clasele exploatare și formate acum din forțe sociale prietene — clasa muncitoare, țărînimea, intelectualitatea și alte categorii de oameni ai muncii, unite prin interese și aspirații comune. Alianța dintre clasa muncitoare și țărînime, coeziunea întregului popor în jurul partidului formează temelia puternică a dezvoltării națiunii în socialism, a unității națiunii române socialiste, animată de fierbinte patriotism, de internaționalism și umanism socialist.

Un factor puternic de cimentare este înălțarea și păturilor din cadrul ei nu se manifestă în legătură cu obiective

(Continuare în pag. a V-a)

SCRISORI NATALE CU HOHOTE DE FLĂCĂRI, I A R N A

A. I. Zăinescu

Nea Nae, tot despre el. Căreia-necet către pădure, pușca la mînă, grea, și după el, în salturi, razna împrejur sau lute, dinainte, pămîntu în tîmbe pe zăpadă, cîinele Haiduc. Trîria un joc al vîntului zvîrlit parcă de arcuri, săgeta cu botul zborului în văzduh de pasăre, cu ghiarele-n frunzișul umed lîngă trunchi de vîltă aburea ca turbure dezghețul primăvara și se îmbrîncea tîcut pe coate, cîinele Haiduc, cu ochii-n hohote de flăcări

reci peste zăpadă. Săbatică o bucurie cuprinde astăzi, neînchipuit de dulce, a mișcarei parca. Și se arunca în lături peste mușuroaiele de viață încercînd scormirea la picior a iepurilor. Crescuse de mic lîngă pușcă, frate cu ea, de-o palmă. Și cînd Nea Nae și-o arunca leneș pe umăr, cîinele i se culca cu dor de umblat la picioare, într-o rugă lacomă și nemărturisită. Cînd auzea pocnet

(Continuare în pag. a II-a)

CENACLUL

ANA BLANDIANA

„Există scriitori care simt nevoia publicului și scriitori care fug de el. Blaga milita pentru arta nesemnă, pentru poetul care să fie necunoscut nu numai o persoană dar al cărui nume chiar să rămână ascuns, totuși în anonimatul miturilor populare. Maiakovski își striga însă versurile pe scene, în fața unor săli gemând, iar Mace-donski cerea ca din culise versurile să-i fie acompaniate de crișpit de pășiri. Deosebitul în desigur de tempera- ment, dar și de concepție. În orice caz de această atracție sau indiferență a scriitorului față de public mi se pare că se leagă importanța cenaclu- rilor. De la adolescenții care n-au debutat încă până la celebrități, toți vin la cenaclu în măsura în care simt nevoia scenei, a versului spus, și-a aplauzelor — nu numai la figurat. Aceste aplauze pentru începător pot echivala cu o lansare, pentru consacrat — cu o mărturie a talentului încă viu.

Pe de altă parte cenaclu- rile sînt interesante prin prima personalității care le ani- măm. Într-un cenaclu condus de Măiorescu, Ibrăileanu, Lo- vinescu, nu ne mai interesa- ză cei care își citeau operele, chiar dacă au fost mari scri- tori, ci reacția criticului maes- tru față de ele. În aceste ca- zuri personalitatea criticului are nevoie de public, de un public de scriitori, pe care și-l închipuie maleabil, în pasta cărui cuvintele și concepția sa vor putea modela. Dar nu cred că vreodată un cenaclu a avut o importanță mai mult decît organizatorică, așa zice, în viața unei literaturi. Lite- ratura propriu-zisă, literatura adevărată, nu se modifică în funcție de reacțiile exterioare pe care le produce. Și litera- tura, înainte de toate, este proces strict individual.

Trecînd însă peste aceste observații de fond, cenaclurile își au rostul lor ca focare de pasiune artistică. Faptul că în ultimii ani cenaclurile sînt strîng săli arhipline și semi- ficative. Se realizează niște adevărate spectacole de poezie în fața unor spectatori activi, interesați, iar poezii, cei care simt această nevoie, își înfî- nesc în carne și oase publi- cul”.

E cert că marile opere nu sînt condiționate de grupările literare, că sînt manifestarea unei individualități și rezulta- tul trudei consumate în sin- guratele desăvîrșite. Dar orice mare creator este purtătorul unei inconsistente experiențe colective, iar această expe- riență colectivă nu se realizează decît printr-o viață arti- stică activă. Literatura nu se confundă cu viața literară, dar se naște din ea. Un cre- ator poate să nu participe la viața literară și totuși să fie produsul ei. Un altul poate să fie consemnat, chiar omagiat în viața literară și totuși să rămînă exclus din litera- tură. Nu înseamnă că s-a pier- dut: totul se depune în conștiința colectivă și participă, neștiut, la toate răbufnirile ei, se găsește ascuns în straturile subterane ale închezurilor ei monumentale. De aceea credem că cenaclu este necesar.

Nu trebuie să ne facem sluzia că cenaclu naște scri- tori, e absurd și să încerci să orientezi într-o anumite direc- ție un cenaclu așteptînd să obții un anumit tip de scri- tori și un anumit gen de lite- ratură. Cenaclu nu poate în- ființa nimic, poate și trebuie să cultive. Aici e unul din punctele nevalgice ale ori- cărui cenaclu: în dificultatea de a cultiva efectiv, de a nu distruge nimic. Experiența vieții noastre literare, spune prozatorul Dumitru Tăpeneag, a demonstrat că e de difi- cilă această îndatorire.

Am adresat scriitorului Zaharia Stancu câteva întrebări referitoare la problemele care au revenit constant în opiniile scriitorilor consultați.

Marii artiști nu se nasc în cenaclu. Marea literatură nu e rezultatul vieții de cenaclu. Sînt cenaclurile inutile? Istoria

Opiniile ce urmează au în vedere cenaclu scriitoricesc. Nu au în vedere grupurile mai persistente sau mai efemere, realizate spontan, prin pasiunea citorva amatori de litera- tură. Asemenea forme de viață literară vor exista întot- deauna, își vor păstra întotdeauna o anumite indiferență față de problemele organizatorice: nu modul de funcționare va fi o dificultate aici, ci justețea orientării generale. Ne vom re- ferii la acele cenacluri în care se înfîlinesc scriitorii, unii consacrați, alții urmărind consacrația, scriitorii, nu simpli ama- tori de literatură, cenacluri în care se exercită o critică avi- zată, operînd cu criterii superioare. În asemenea cenacluri

nu dibuirea valorilor e o problemă, ci atitudinea față de crea- tor și creație — protejarea, stimularea lor.

O discuție cu citiva dintre tinerii scriitori, buni cunoscători ai cenaclurilor existente, a relevat nemulțumiri și îndoieli, citeodată de neașteptată profunzime.

Pentru Ana Blandiana cenaclu nu este un mediu de crea- ție, ci o simplă înfrunire de scriitori, în care, pe rînd, fiecare, devine protagonist, se prezintă publicului, își sondează reac- țiile. Cenaclu ar fi deci un mijloc de popularizare și de ve- rificare, (destul de discutabilă, de altfel) a autorului.

noastră literară reține activitatea unor cenacluri care se leagă de mari personalități. Există cenaclu numai printr-o mare perso- nalitate? În absența unei asemenea personalități cum se poate impune în cenaclu o ordine, o disciplină interioară?

Acad. ZAHARIA STANCU

„Cenaclurile sînt foarte necesare pentru o literatură. În tîne- reje am frecventat atît cenaclurile lui Eugen Lovinescu, cit și pe cel al lui Mihail Dragomirescu. Mi-ar veni greu să cred că astăzi ne-am putea bucura de foarte importanta operă a Hortensiei Papadat-Bengescu fără existența cenaclului de la „Zbu- rătorul”. Aproape toate cărțile Hortensiei Papadat-Bengescu au fost scrise sub influența discuțiilor din acest cenaclu, sub influența marelui critic care a fost Eugen Lovinescu. Exempli- ficarea s-ar putea amplifica: am putea cita nenumărați alți scriitori care nu s-ar fi dezvoltat fără existența cenaclului „Zburătorul”. În ceea ce privește cenaclu profesorului Mihail

Dragomirescu aș vrea de asemenea, să dau un exemplu, și anume pe Mihail Sorbul, care a scris sub influența cenaclului, s-a dezvoltat ca dramaturg sub ochii lui Mihail Dragomirescu.

Un cenaclu poate fi creat de o mare personalitate; dar poate fi creat și de-o mare colectivitate. De fapt în cenaclu lui Lo- vinescu, de pildă, punctele de vedere cele mai interesante asu- pra unor opere citite nu aparțineau patronului, ci partici- panților.

Nu se poate impune în nici un fel. O înțelegere spontană și tacită între membri, stima, încrederea reciprocă, principiabilitatea în discuții, absența vulgarității în atitudine și limbaj nu se pot înscrie într-un regulament de funcționare”.

Desen după afișul lui DORIN DIMITRIU și DAN SAVA IONESCU

DUMITRU TĂPENEAG

„Avem acum destul scriitori buni, mai vîrstnici sau mai tî- neri. Și totuși încă nu există un climat literar febril, pulsa- tor, un adevărat climat literar. Este o situație așa zice moște- nită. Consecințele se vădese plină la urmă în dificultatea de a ne afirma peste hotare. Cauzele sînt multiple, mai sînt și cauze ale cauzelor. Nu-l locul aici să le analizăm. Scoțese însă că problema ce- naclurilor în acest context tre- buie discutată. Modul de or- ganizare și de funcționare al unui cenaclu este simptomatice pentru ceea ce am numit mai sus climat literar. Nu se poate realiza un adevărat climat literar cînd diferitele manifes- țări literare individuale sau colective sînt organizate în forme prea rigide și asta duce la arbitrar și suspiciune.

A luat ființă după război tipul de cenaclu popular prin care se urmărea descoperirea talentelor provenite din masa anonimă: cititorii erau invita- ți în mod organizat și siste- matic să-și dezvălească voca- ția de creator. După părerea mea rezultatele obținute au fost mai mici decît importanța care li s-a acordat acestor ce- nacluri primare. Un eșec sem- nificativ l-au suferit și așa

numitele „școli de literatură”. Sînt lucruri care nu se înva- ță. Singura urmare pozitivă a fost atragerea unui public mai larg în jurul fenomenului li- terar. Se pare că avem un pu- blic cititor mai numeros decît în alte țări cu veche tradiție literară. O altă formă de ce- naclu, dezvoltată în mod ne- cesar din prima, a fost cena- clul de revistă. Faptul a fost posibil cînd numărul reviste- lor a crescut brusc acum cîți- va ani. Aici nivelul este mai ridicat, există un stimulente imediat: publicarea în reviste. Un astfel de cenaclu funcțio- na sub oblăduirea revistei „Luceafărul” și promitea să fie un cenaclu interesant, at- trăgîndu-i în special pe tineri.”

*) N. R. — Menționăm că a survenit o simplificare în citata cenaclului scriitoricesc: redeschiderea cenaclului „N. Labis”, cu un program și un stil de activitate remanată. Dat fiind că această înnoire e de dată prea recentă pen- tru a fi determinat niște atitu- dini bine definite, nu am putut lua în discuție acest fapt care, sperăm, că va avea consecințe notabile.

Din păcate, conducerea ce- naclului a uitat că trebuie să organizeze nu să impună dic- tatorial păreri. S-a ajuns la un dezastru vădit între sală și prezidiu, la fronda și la violență de limbaj. De la în- ceput s-a greșit. Un cenaclu al tinerilor trebuie condus de către tineri. Altfel se nasc conflicte care apoi par să fie între generații. Sau de fapt nu a fost un ce- naclu al tinerilor, după cum nici revista „Luceafărul” nu mai poate pretinde că este? Iată deci că principala pro- blema este aceea a conducerii, care avînd de dirijat o masă eterogenă tinde să devină ri- gidă și arbitrară. Cred că este timpul să se treacă la o for- mă nouă, superioară a acestor reuniuni literare. În locul ce- naclului care este prea etero- gen și stratificat, și de aceea este foarte greu de condus, să se organizeze cercuri li- terare bazate pe afinități este- tice, unde să albe acces de- sigur oricine, dar orientate să o dea un grup omogen, cu o revistă la dispoziție, unde să-și susțină opiniile. Casa scriitorilor, al cărui local nu este folosit îndeajuns, ar tre-

bui să pună la dispoziția a- cestor cercuri literare spațiul necesar pentru instruire, unde pe lângă citirea lucrărilor, pot avea loc diverse conferințe publice, mese rotunde, reci- taluri de poezie, care pentru o perioadă de timp ar ține locul revistei ce urmează să apară.

O formulă diferită de ce- naclu propune poetul Grigore Hagiu.

„Existența din ce în ce mai bogată a vieții noastre li- terare, problemele pe care so- cietatea actuală le ridică în fața literaturii, apariția per- sonalităților scriitoricești foarte diferențiate în peisajul culturii, atrag după sine mo- dălități noi în planul înțele- gerii artei scrise, de la tipă- ritori și pînă la cenacluri. Nu mai intrîng pe nimeni, fără îndoială, pe lângă exis- tența cercurilor de amatori, cenaclurile de profesioniști.

Voi încerca, în rîndurile care urmează, să schițez un profil pe care l-aș dori din ce în ce mai propriu ce- naclului profesionist.

Doză mi se pare a fi pre- misiile de bază ale unui ce- naclu de acest tip, premise absolute obligatorii: existența unui conducător, scriitor de mare talent și experiență li- terară, capabil să imprimе se- dințele de lucru o linie di- rectoare, constantă, un criteriu al valorilor, verificat în timp;

o componentă recrutată din- tre scriitorii tineri cei mai cu- noscuți și apreciați, dornici să-și confrunte necăutat opo- ră, ideile, orientarea. Desigur, nu trebuie săpăd în vedere faptul că orice cenaclu tre- buie să descopere și să a- firme meritul și valoarea, ni- mi mai astfel reușind să-și men- țină prestigiul. Lansarea unor nume noi este necesară, dar nu trebuie exagerată pentru că se ajunge la inflație. Oda- tă lansată însă, speranța de- venind o certitudine, debu- tantul trebuie sprijinit pe toate căile posibile. În acest sens, publicitatea, reclama în presă, mai ales cînd ce- naclu respectiv dispune de o revistă, sînt de la sine-ntelese.

În desfășurarea propriu- zisă a sefînțelei de lucru se află o bună parte, hotărîtoare poate, a reușitei cenaclu- lui. Se folosește astfel, cînd este cazul, actorii, se imix- tionează arte diferite, com- plementare. Discuția la text

DRAGOȘ VRÎNCEANU

„Cenaclurile literare sînt un fel de reviste literare cu caracter oral. Ele îngăduiesc recepționarea fie și restrînsă a unei poezii (sau unei proze) ca și comentarea ei. E vorba de un mijloc de prezentare a creației îndeajuns de com- plet. Cenaclu îngăduie o emoție de grup a artei scri- mii. Această artă rîmîne altminteri în viața percepției solitare a lectorului.

Bineînțeles că cenaclurile literare nu trebuie folosite numai pentru formele de debut, adică pentru începători: ar fi cazul ca ele să se extindă la activitatea tuturor scriitorilor, ca un prim mijloc de difuzare, de comentare și de selectare. Cine cunoaște activitatea cenaclului literar „Junimea” al „Convorbirilor literare”, știe ce rol istoric a jucat această inițiativă în mișcarea literară a veacului trecut.

Sînt un partizan convins al organizării și funcționării ce- naclurilor literare la orice scară și mai ales la aceea a debuturilor. Am participat citiva ani în șir la desfășurarea lucrărilor cenaclului „Nicolae Labis”, condus de revista „Lu- ceafărul” pe unde au trecut și unde s-au afirmat aproape toți reprezentanții poeziei romă- nești noi, de la Nichita Stă- nescu la Marin Sorescu și la ceilalți care au urmat. Fără îndoială că observațiile noastre și încurajările hotărîte, cu un moment mai devreme, pe care le-am dat, au contat în afirmarea acestor poeți.

Funcționarea unui cenaclu literar este pe cit de simplă, pe atît de complexă. Un ce-

naclu poate ușor deveni un instrument pînăltor de pro- movare: poetul debutant are posibilitatea de a-și organiza singur o primire critică fa- vorabilă, dacă cenaclu este supus influenței unui grup sau altul de tineri ascultători care își propun dinainte să susțină un debut sau altul prin lauri de cuvînt sau prin aplau- zuri.

Arbitrajul prezidiului ce- naclului nu este suficient pen- tru a imprima un caracter de obiectivitate debuturilor, alît timp cît se poate crea în pre- albilă o atmosferă pur emotivă, deloc critică în favoarea unui poet sau altul sau unui gen de poezii ori altul.

Remediul acestor defecți de funcționare a unui ce- naclu stă în posibilitatea de a admite, din partea conducă- torilor lui, a luărilor de cuvînt, cu o anumită libertate de mișcare, cu anumite „pre- rogative” firești în a selecta persoanele care vorbesc.

De altminteri exprimarea unei opinii critice cere și o anumită practică a formulării acestei opinii, spre a nu se că- dea în pur verbiag incompe- tent. Cenaclurile trebuie să pună în evidență nu numai tinerii poeți și prozatori, ci să îngăduie și formarea treptată a unor comentatori critici, care să poase un limbaj de exprimare concis și exact”.

Deci un cenaclu al cărui conducător să dispună de acele prerogative care să asigure eliminarea oricărui apriorism în aprecierea lucrărilor pre- zentate, ca și a diluărilor ge- nerate de accesul prea facil la cuvînt.

PREȚUIREA ȘI RĂSPUNDEREA SAVANTULUI

(Urmare din pag. 1)

ca mersul său creator să nu fie stăpânit, pentru că nicio dată marea sa potențială nu s-a vădit să se înconvoale sub apăsarea umilinței...

Am început prin a prezenta un obicei al lui Filip II. Omnia s'a era amenințată de ispitele care se ivesc în calea oricărui conducător ce deține putere.

Sub halatul de laborator, bălăieșii nimii devin dureroase. Am văzut contabilitul împiedicat, cu o semnată, valorificarea muncii de ani de zile a unui colectiv. Am asistat la o ședință în care cineva pus să vegheze la aplicarea lui, ceea ce demersurile unii om de știință să nu fie luate tocmai în serios, deoarece se știe din istorie că savanții „nu sînt cu picioarele pe pământ”.

În istoria anecdotică a științei se pomenește despre hangarul neigenic în care soții Curie și-au făcut descoperirile de bază, despre faptul că Einstein și-a scris lucrările de tinerete într-o cămară plină de scutece de

ROMANIA - O MEDALIE DE AUR ȘI DOUA DE ARGINT LA CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE ALE SCANDINAVIEI LA TENIS DE MASĂ

La Karlskrona au luat sfârșit campionatele internaționale de tenis de masă ale Scandinaviei. Jucătorii din România au fost prezenți în trei finale, obținând pînă la sfârșit o medalie de aur și două de argint.

SEMIFINALELE C.C.E. LA POLO

Semifinalele „Cupei campionilor europeni” la polo pe apă se vor desfășura la 9 și 16 decembrie. Dinamo București va întâlni la Germania echipa Pro Reco, urmează ca returul să aibă loc la 16 decembrie la București. În cea de-a doua semifinală, T.V.S.K. Moscova va susține o dublă întâlnire cu Mladost Zagreb.

RUGBIȘTI BIRLADENI VICTORIOȘI ÎN BULGARIA

Echipa română de rugbi Rulmentul Birlad a susținut cel de-al doilea joc din cadrul turneului pe care îl întreprinde în Bulgaria. Rugbiștii români au înfrînt în Sofia, echipa clubului Postel, pe care a învins-o cu scorul de 17-6 (9-3).

FERENCVAROS A CȘTIȚAT CAMPIONATUL MAGHIAR

Edita din acest an a campionatului maghiar de fotbal s-a încheiat cu victoria formatei Ferencvaros. Budapesta care a totalizat 52 de puncte din 30 de meciuri (24 victorii, 4 jocuri egale și 2 înfrîngerii).

BASMUL CU FĂȚĂ FRUMOS

O agitație greu de stăpînit domină acest sfârșit de sezon fotbalistic. Am cîștigat amicalul cu R. F. a Germaniei și toată lumea a sărit în aer și nu vrea să mai coboare. Această victorie, care ar fi trebuit să ne facă mai lucizi, ne-a aruncat într-o stare de totală euforie și, ca prim rezultat, am cîștigat campionatul cu patru săfiri.

de Fănuș Neagu

nici prin somn. Evoluția pe coordonatele bălții, fotbalul va sfîrși prin a ne alunga din preajma dreptușului cu gazon unde am închipuit attea povești frumoase. Trăm în epoca în care basmul a murit, Făt Frumos (în postură de fotbalist, sau mai ales atunci) aruncă piștelea peste umăr, așteptînd să răsară un automobil, dacă se poate decapabil și de marcă japoneză. Chiar și cei care se mai gîndesc la păduri, se gîndesc la păduri formate din arbori de cauciuc. E păcăl!

În țară s-au jucat, mari și late, trei meciuri. La Brașov, stegarii au cîștigat două puncte. Pavlovici a ratat lovitură mortală. Acest băiat, născut să fie o glorie, se gîndea, probabil, în momentul cînd a lovit balonul, la hanul Sura Daclor unde se servesc berbeci la frigare și osie cu vin vechi. Pe drumul de costiaș către circumi, fotbalul nostru a pierdut multe talente. E un tribut mult prea mare.

Juul din Petroseni a cîștigat la V.T.A. Pentru mine, lucrul era de așteptat fiindcă mînerii nu și pot permite luxul să cedeze un punct pe teren propriu. Un, înșă, se miră, fiindcă, de curînd, fotbalistii arădani au făcut o demonstrație de vechi care te lasă perplex. Citii declarațiile lui Petescu și vă asigur că veți rămîne uluiți de

prăpastia dintre vorbele pe care le rostește și felul în care știe să lovească balonul. Dar, pe la Arad, de cînd nu se mai joacă fotbal și se joacă leucian, s-au învîștat cam mulți să dea lecții.

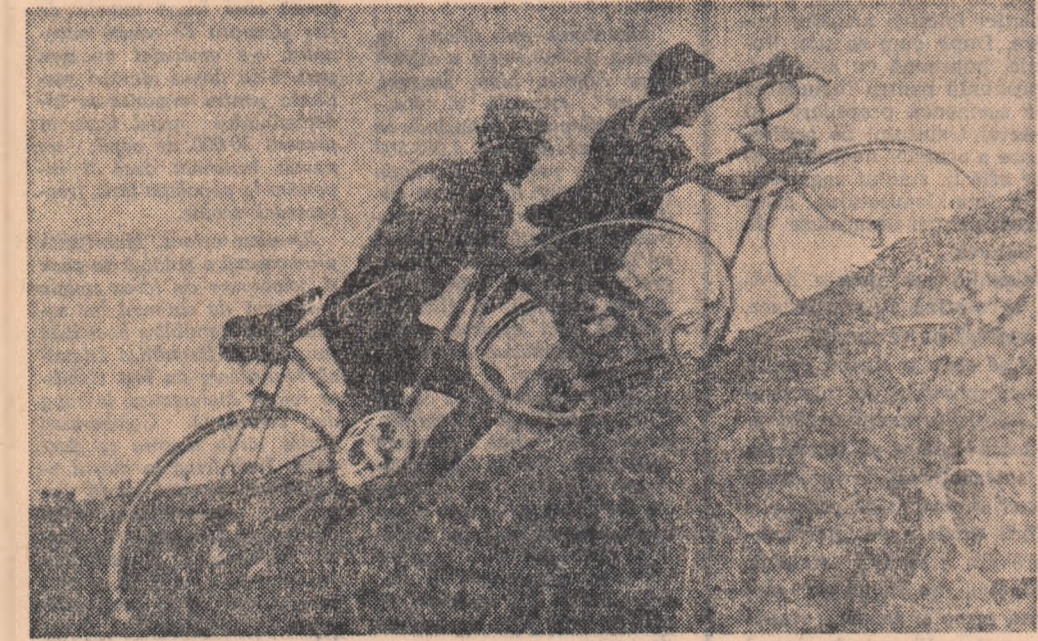
Farul, se spune, a făcut cel mai bun meci din campionat. Și din nou a înscris 4 goluri. Gîl Mărdăroscu, acesta, are chef pentru toate problemele. De altfel, eu cred că el are, la ora actuală, cea mai bună înaintare din țară. Sasu, Iancu, Tufan și Kalló sînt capabili să destrame orice apărare. Lînia mediană: Koszka și Cici Manolache, excepțională. Gîl și ghiplene din coasta Stelei, și dacă-n primăvară va prinde vînt bun în două-trei ieșiri, nimeni nu va putea să-l mai răstoarne...

„Mesteacîn într-un uluc pruta la cultură, aceleși trei metafore dîintr-un basm spus de mămica, un venic debutant într-ale cronicii sportive, mi-a tras un ghiol pe întinerie. Am simțit și l-am scuzat, căci nu știe încotro și mîna „sfîrșitorii” săi. Dar la a doua ocazie promit să mă opress puțin la stilul domniei sale...”

Astăzi, împreună cu colegul meu Vasile Căbulea, vom transmite de la Torino avangarda și iar micuții seara cronica meciului Juventus—Rapid Nădăduim că giuleștenii, miercuri după-amiază, ne vor înaripa condeiele.

AGENDA SĂPTĂMÎNALĂ

● Stadionul „Republicii” din Capitală a găzduiește, miercuri, cu începere de la orele 14, meciul de fotbal din cadrul ultimei etape a diviziunii naționale A: Dinamo București—Universitatea Cluj. ● Meciurile de volei din cadrul diviziunii naționale de volei programează în Capitală următoarele jocuri: duminică 3 decembrie — în sala Gulești: simbătă, după-amiază, Rapid—Voința Brașov, iar în sala Floreasca: Steaua—Politehnica București (f), Mediclină—C.S.M. Sibiu (f), Dinamo—Drapelul roșu Sibiu (f), iar în sala Floreasca: Mediclină—Construcții București (m), I.C.F.—

Pe pista dificilă a cicloerosului

Foto: R. VIOREL

TROFEUL LUI NEPTUN

Dăți-mi voie să cred că zilele acestea protocolarul domn cu barba de alge și-a lăsat la derodă tridentul de zeu al apelor și a venit să patronizeze maratonul poloștilor de la bazinul Floreasca. Căci prea select a fost participarea — prezente fiind atîtea din cele mai bune echipe ale lumii — spre a nu fi onorată astfel...

HANDBAL: VICTORIE ROMÂNEASCĂ LA CLUJ

Finalul a fost mai mult dect dramatic și în cele din urmă, Ana Starck, printr-o lovitură de 7 m a hotărît soarta turneului, așezînd lauri victoriei pe fruntea echipei române. București — Iugoslavia 9-8 (4-2) după ce, în prima repriză ronească au tras de 5 ori în bară, iar cea de a doua, scorul a evoluat la limită, sufocant, de o parte și de alta, rezultatul final fiind hotărît de o lovitură de 7 metri în ultimele secunde ale întîlnirii.

Turneul semifinal al C.C.E. la polo

ca echipa pe care o antrenează C. Corcaci să lăse din bazin eputată, dar cu acel incomparabil suris pe care și-l dă reușite. Răsfîrțite orice agendă a ultimelor olimpiade și veți vedea pe lista celor mai buni jucători din aceste echipe. Și totuși nu-mai două se puteau califică. La ora cînd apar hîndurile noastre știți că Dinamo București și T.V.S.K. Moscova și-au cîștigat

dreptul de a juca cu victorioasele grupul de la Zagreb. Se cere ca să nu uităm acele momente teribile de luptă. L-am văzut pe celebrul Jancovici de la Partizan și am înțeles de ce la Barcelona s-a spus El Corcaci. Dar nici el, nici Sandic, nici Marozici n-au putut ține de campionii noștri. Ce a făcut cît jumătate din această echipă. Se poate ca internaționalul iugoslav să fie exagerat puțin. Subscriu la ideea că Zahan este într-adevăr o vedetă, o adevărată vedetă în sensul cuprinzător al cuvîntului. Dar el este „domnul nr. 1” numai pentru că legiturii ca Grințescu, Kroner, Mărculescu, Blajec, Popa, Mi-

TEATRE • CINEMA • TELEVIZIUNE

Teatrul Național I. L. Caragiale, ora 19,30; Sala Studio Regina de Navara, ora 19,30; Teatrul Lucia Sturdza, Bulandra, sala Studio Sîntul Mitică Blajnou, ora 20; Teatrul C. I. Nottara Lovitrua, ora 19,30; Sala Studio Scuarului ora 19,30; Teatrul Barbu Delavrancea De la București la vale ora 19,30; Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică Fluturi (premiera) ora 20; Teatrul Ion Creangă Toate pinzele sus, ora 9,30; Teatrul Tîndărică Vrăjitorul din Oz ora 17; Teatrul Alexandru Davila din Pitești în sala Schitu Măgureanu Să nu-ți faci prăvălie cu seară ora 20.

rele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45. ZECE NEGRI MIITEI (orele 9,30; 11; 13,30; 15; 18,30; 21). Arta (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). SINBAD MARINARUL (orele 11,30; 13,30; 15,30; 17,30). Vitan (orele 14,30; 16,30; 18,30; 20,30). ECU PE COASTĂ (orele 9; 11,30; 13,30; 15,30; 17,30; 19,30; 21,30). VICTORIILE ZBOARĂ DEVERME (orele 11,30; 13,30; 15,30; 17,30; 19,30; 21,30). UN IDIOT LA PARIS (orele 9; 11,30; 13,30; 15,30; 17,30; 19,30; 21,30). PROFESORUL DISTRAȚ (orele 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,30; 19,30; 21,30). Excelsior (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18; 21,15). Aurora (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21). CINE VA DESCHIDE USA? (orele 9; 11; 13; 15; 17,15; 20,30). O FATĂ FERICITĂ (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30). Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30). Victoria (o-

relează la Infîrțirea (orele 14; 16; 18; 20). SALVELE AUOREI (orele 9,30; 11; 13,30; 15; 18,30; 21). FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD (orele 15,30; 16; 20,30). Flacăra (orele 15,30; 16,30; 18,30; 20,30). OPERAȚIUNEA CROSSBOW (orele 10; 12,15; 20,30). Miorita (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30). CANALIILE (orele 15,30; 18; 20,30). OCULUL (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). POVEȘTEA TARULUI SALTAN (orele 9,30; 11,30; 13,30; 15,30; 17,30; 19,30). Popular (orele 14; 16; 18; 20,30). PE CER TRECE CARUL MARE (orele 16; 18,15; 20,30). CUM SĂ FURI UN MILION (orele 14,15; 16,30; 18,45; 21). PASĂREA FĂCĂTOR (orele 15; 17,45; 20,30).

Înflorirea națiunii și a statului nostru socialist

(Urmare din pag. 1)

tare a rîndurilor națiunii, ale poporului îl constituie politica națională justă, marxist-leninistă a Partidului Comunist Român, făurirea frăției dintre oamenii muncii fără deosebire de naționalitate. Convingut, lupînd și muncind înfrățiți pentru înflorirea patriei noastre comune, oamenii muncii români și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare, cu egale drepturi și posibilități de afirmare multilaterală, alcătuiesc împreună o singură mare familie: familia României socialiste. Prietenia frătească a tuturor celor ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, prezintă o puternică forță motrice a progresului general al societății noastre, o vie expresie a rolului urias pe care-l joacă unitatea întregului popor în făurirea socialismului, în ridicarea României pe scările civilizației. Patriotismul socialist acționează ca unul din principalii factori stimulatori ai progresului societății noastre.

Dezvoltarea României și a altor țări socialiste arată că progresul națiunii constituie în actuala etapă o condiție a progresului social-generației. Viața confirmă că marile posibilități de progres pe care le conține socialismul pot fi valorificate maxim numai în forme adecvate specificului fiecărei națiuni.

Înflorirea națiunii socialiste, a fiecărui stat socialist, egal în drepturi, suveran și independent, constituie o cerință esențială a întîririi unității și coeziunii țărilor socialiste, a creșterii înfrîngerii lor asupra mersului înaintării la omennii. Înflorirea națiunilor socialiste oferă țărilor recent eliberate, națiunilor în formare, un exemplu de afirmare a ființei naționale a popoarelor. Realizările fiecărei națiuni, ale fiecărei țări pe calea socialismului, ilustrează superioritatea orînduirii socialiste asupra capitalismului.

Un factor deosebit al dezvoltării multilaterale a națiunii socialiste române îl constituie înțărirea statului socialist. Statul asigură, prin diferite forme, mijloace și metode, dezvoltarea orînduirii și națiunii socialiste. O trăsătură caracteristică a statului nostru socialist este extinderea continuă a funcțiilor lui, creșterea rolului său în dezvoltarea economică și social-culturală a țării. În etapa desăvirii construcției socialismului crește și mai mult rolul statului, sporesc considerabil sarcinile sale atât pe plan intern cît și pe plan internațional. Evoluția funcțiilor statului și amplificarea lor pe măsura înaintării societății pe drumul socialismului este o cerință logică confirmată de experiența țării noastre, deoarece sarcinile și rolul statului sînt determinate de haza economică și de structura de clasă a societății, de raportul forțelor de clasă, de natura puterii de stat populare, de conținutul politice și economic al puterii de stat a oamenilor muncii din statul nostru socialist. Esența și rolul statului nostru socialist în dezvoltarea societății determină și schimbări în conținutul funcțiilor sale. Caracteristic este faptul că se dezvoltă în mod considerabil rolul statului în organizarea economiei naționale, a activității științifice și culturale în toate domeniile vieții sociale. Totodată capătă un conținut nou funcția de reprîmare, crește continuu rolul op-

niel publice în viața socială, această contribuind la formarea și dezvoltarea noilor trăsături de comportare a oamenilor, la ridicarea lor la nivelul înțelegerii necesității apărării intereselor de bază ale societății socialiste, la fîmbrării armonioase a intereselor personale cu cele obștești.

Identitatea de interese și scopuri ale statului nostru socialist și ale oamenilor muncii, în general, precum și ale fiecărui cetățean în parte au determinat conștințarea și definirea într-un cadru nou, într-o nouă sistematizare și îmbogățiri în spiritul democrației socialiste, a drepturilor și datorilor fundamentale ale cetățenilor, punîndu-se un accent sporit pe acele garanții juridice care, alături de garanțiile economice și politice asigură drepturilor și libertăților o deplină realizare și o eficientă acțiune.

Legea noastră fundamentală stabilește cadrul constituțional al dezvoltării rolului statului, scopul suprem al activității statului în etapa desăvirii construcției socialismului, sarcinile și funcțiile sale. Noua reglementare constituțională învrednește că statul nostru socialist — așa cum a arătat Lenin în tezele sale privind înțărirea statului socialist — se întărește odată cu întărirea societății și unității și coeziunii acesteia. În orînduirea socialistă crește rolul statului, pentru că el dispune de toate mijloacele pentru a asigura dezvoltarea multilaterală a țărilor și înfîptuiri o adevărată democrație.

Constituția României socialiste formulează, în dispozițiile ei, sarcina fundamentală a statului nostru socialist și scopul suprem al activității întregului aparat de stat: „În Republica Socialistă România — prevede art. 13, alin. 1 — întreaga activitate de stat are drept scop dezvoltarea orînduirii și înflorirea națiunii socialiste, creșterea continuă a bunăstării materiale și culturale a poporului, asigurarea libertății și demnității omului, afirmarea multilaterală a personalității umane”.

Aceasta pune în lumină un fapt de hotărîre însemnată istorică: în societatea noastră socialistă s-a realizat unitatea de interese și scopuri între stat, ca instrument al colectivității, și cetățean, ca element constitutiv al unei colectivități unite prin interese și idealuri comune. Rolul fundamental al statului socialist este dezvoltarea orînduirii socialiste și înflorirea națiunii socialiste și înflorirea națiunii socialiste, precum și fericirea omului societății socialiste, a constructorului socialismului care își desfășoară munca sa devotată pentru înălțarea și idealurile tuturor și ale fiecăruia.

În cea de-a doua parte a sa, articolul 13 din Constituție determină sarcinile și funcțiile statului nostru în etapa desăvirii construcției socialiste: organizarea, planificarea și conducerea economiei naționale; apărarea proprietății socialiste; garantarea exercitării depline a drepturilor cetățenilor, asigurarea legalității socialiste și apărarea ordinii de drept; dezvoltarea învățămîntului de toate gradele, asigurarea condițiilor pentru dezvoltarea științei, artei și culturii, înfăptuirea ocrotirii sănătății; asigurarea apărării țării și organizarea forțelor sale armate; organizarea relațiilor cu celelalte state.

Apar — evident — cu deosebită claritate nu numai funcțiile statului nostru socialist, dar și conținutul concret, cu elementele noi, ale acestor funcții. precum și sensul și scopul superior

al exercitării lor; în toate formele exercitării lor, funcțiile statului au ca scop suprem omul societății socialiste, bunăstarea, viața, libertatea, fericirea lui. Identitatea de interese și scopuri ale statului nostru socialist și ale oamenilor muncii, în general, precum și ale fiecărui cetățean în parte au determinat conștințarea și definirea într-un cadru nou, într-o nouă sistematizare și îmbogățiri în spiritul democrației socialiste, a drepturilor și datorilor fundamentale ale cetățenilor, punîndu-se un accent sporit pe acele garanții juridice care, alături de garanțiile economice și politice asigură drepturilor și libertăților o deplină realizare și o eficientă acțiune.

În etapa desăvirii construcției socialismului crește și mai mult rolul statului, sporesc considerabil sarcinile sale atât pe plan intern cît și pe plan internațional. Evoluția funcțiilor statului și amplificarea lor pe măsura înaintării societății pe drumul socialismului este o cerință logică confirmată de experiența țării noastre, deoarece sarcinile și rolul statului sînt determinate de haza economică și de structura de clasă a societății, de raportul forțelor de clasă, de natura puterii de stat populare, de conținutul politice și economic al puterii de stat a oamenilor muncii din statul nostru socialist. Esența și rolul statului nostru socialist în dezvoltarea societății determină și schimbări în conținutul funcțiilor sale. Caracteristic este faptul că se dezvoltă în mod considerabil rolul statului în organizarea economiei naționale, a activității științifice și culturale în toate domeniile vieții sociale. Totodată capătă un conținut nou funcția de reprîmare, crește continuu rolul op-

Democrațismul orînduirii noastre de stat, pîtruns de umanismul socialist și de preocuparea creării unor relații internaționale înalte pe respectarea drepturilor și suveranității fiecărui popor, se reflectă și în textele constituționale care definesc direcția de desfășurare și conținutul funcției externe a statului nostru socialist. Republica Socialistă România întîrșine și dezvoltă relații de prietenie și colaborare frătească cu țările socialiste în spiritul internaționalismului socialist, promovează relații de colaborare cu țările avînd altă orînduire social-politică, activează în organizații internaționale în scopul asigurării păcii și înțelegerii între popoare. Relațiile externe ale Republicii Socialiste România — prevede art. 14 din Constituție — se bazează pe principiile respectării suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi și avantajului reciproc, neamestecului în treburile interne.

Suveranitatea ca atribut fundamental al statului nostru socialist exprimă interesele naționale vitale ale întregului popor. Exercițarea drepturilor suverane prezintă o formă fundamentală de realizare a intereselor naționale, esențiale ale poporului, ale națiunii noastre socialiste. Este un titlu de mîndrie pentru fiecare din noi că sîntem cetățeni ai României socialiste. De la monarhia burgheză-moșierăscă la Republica Socialistă România — prevede art. 15 din Constituție — se bazează pe principiile respectării suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi și avantajului reciproc, neamestecului în treburile interne. Suveranitatea ca atribut fundamental al statului nostru socialist exprimă interesele naționale vitale ale întregului popor. Exercițarea drepturilor suverane prezintă o formă fundamentală de realizare a intereselor naționale, esențiale ale poporului, ale națiunii noastre socialiste. Este un titlu de mîndrie pentru fiecare din noi că sîntem cetățeni ai României socialiste. De la monarhia burgheză-moșierăscă la Republica Socialistă România — prevede art. 15 din Constituție — se bazează pe principiile respectării suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi și avantajului reciproc, neamestecului în treburile interne. Suveranitatea ca atribut fundamental al statului nostru socialist exprimă interesele naționale vitale ale întregului popor. Exercițarea drepturilor suverane prezintă o formă fundamentală de realizare a intereselor naționale, esențiale ale poporului, ale națiunii noastre socialiste. Este un titlu de mîndrie pentru fiecare din noi că sîntem cetățeni ai României socialiste. De la monarhia burgheză-moșierăscă la Republica Socialistă România — prevede art. 15 din Constituție — se bazează pe principiile respectării suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi și avantajului reciproc, neamestecului în treburile interne.

de peste hotare

Conferința de presă a președintelui de Gaulle

PARIS 27 (Agerpres). — Luni după-amiază, într-o conferință de presă, președintele de Gaulle a abordat o serie de probleme ale politicii externe și interne a Franței. Referindu-se la situația din Orientul Mijlociu, el a arătat că o reglementare a problemelor din această regiune a lumii trebuie să aibă drept bază evacuarea teritoriilor ocupate de forțele israeliene, eliminarea oricărei beligeranțe, recunoașterea fiecăruia dintre statele în cauză de către toate celelalte. Se va putea apoi — a adăugat președintele — să se traseze frontierele, să se reglementeze soarta refugiaților și să se asigure libertatea de navigație în golful Akaba și pe Canalul de Suez. Unei asemenea reglementări ar urma să i se adauge un statut internațional pentru Ierusalim. Arătând că „toate se întrepătrund în lumea de azi”, președintele a declarat că „dacă Asia de sud-est va vedea născându-se pacea, Orientul o va regăsi de îndată și el ca urmare a destinderii generale care se va succeda unui asemenea eveniment”. El a subliniat, însă, că posibilitatea realizării unui acord întimpină greutăți, atât vreme cât una din marile puteri nu se va deghiza de „războiul odios” pe care îl duce în Vietnam.

Abordând problema aderării Angliei la Piața comună, vorbitorul a spus că o asemenea eventualitate ar provoca „destrămarea unei comunități care funcționează potrivit unor reguli care nu suportă o excepție atât de monumentală”. Respingând ideea unor tratative între C.E.E. și Marea Britanie, de Gaulle a spus că „totul nu depinde numai de negocieri”, ci „de voință, de acțiunea marelui popor englez care se va transforma într-unul din pilonii Europei europene”.

Răspunzând întrebărilor ziariştilor, președintele a vorbit despre evoluția sistemului monetar al lumii capitaliste. „Este posibil, a subliniat el, ca rajuale care se deslășuie în prezent, fără ca Franța să fie cu ceva amestecată, și care au luat cu ele cursul lirei, amenințând și pe cel al dolarului, să ducă, în ultimă instanță, la restabilirea unui sistem monetar internațional întemeiat pe imuabilitate, imparțialitate, universalitate — care sint privilegiile aurului”.

Oscilațiile diagramei

Luni la amiază s-a înregistrat pentru — prima oară în ultimele 12 zile — o scădere a pretului aurului la bursa din Londra. Sursinul de ușurare de la Banca Angliei s-a auzit neapărat — după cum se spune — dincolo de Canalul Minciei și, după unele surse, chiar dincolo de Atlantic...

Dacă pe diagrama „febrei aurului” curba va coborî sau nu, rămâne de văzut ulterior, dar deocamdată „bulletinele” ei sint urmărite cu răsufărare înțetărită de cercurile financiare din întreaga lume occidentală. Ca să se obțină „scăderea febrei” au fost vândute peste o sută de tone de aur din rezervele engleze, americane etc. Expertii au constatat cu satisfacție că Statele Unite se lasă pur și simplu „prădate”, vinzând unca de aur cu 35 de dolari; explicația trebuie căutăta nu atât în „solidaritatea” cu lira

Pentru o convenție de interzicere a armelor nucleare

NEW YORK 27. — Trimișul special Agerpres, R. Căpesciu, transmite: În Comitetul politic al Adunării Generale a O.N.U. continuă să fie examinat punctul privind încheierea unei convenții de interzicere a folosirii armei nucleare.

Subliniind poziția consecventă a României de sprijin a oricăror inițiative vizând interzicerea armelor nucleare și a oricăror arme de distrugere în masă, șeful delegației române, Mircea Malița, adjunct al ministrului Afacerilor externe, a scos totodată în evidență că raportul secretarului general al O.N.U. asupra efectelor utilizării eventuale a armelor nucleare sintetizează în mod sobru și convingător riscurile fără precedent la care este supusă omenirea ca urmare a existenței de viață însăși — producția de arme nucleare trebuie să înceteze, folosirea acestor arme trebuie interzisă, iar stocurile existente distruse. Este convingerea noastră că interzicerea folosirii armelor nucleare ar contribui în mod substanțial la eliminarea acestor arme din arsenalul statelor.

În continuare, vorbitorul a subliniat că interzicerea folosirii armelor nucleare prezintă un interes deosebit pentru statele mici și mijlocii, țări nenucleare care se văd expuse riscului de a cădea victime unei conflagrații nucleare. Ar fi un stimul puternic pentru aceste state de a renunța la achiziționarea sau producerea de arme nucleare, dacă li s-ar oferi garanții ca aceste

arme nu vor fi folosite niciodată împotriva lor. Interzicerea folosirii armelor de distrugere în masă în general ar fi de natură să îmbunătățească climatul politic internațional. Adoptarea unui instrument internațional care ar cuprinde o asemenea prohibiție ar trebui să fie înlesnită prin luarea în considerare a experienței practice care demonstrează că acumularea de arme nucleare este un factor de amenințare permanentă împotriva securității

Intervenția șefului delegației române în Comitetul politic al Adunării Generale O. N. U.

tuturor statelor, inclusiv a marilor puteri nucleare. O securitate reală și trainică, pentru întreaga omenire, poate fi întemeiată numai pe dezarmare, pe eliminarea tuturor armelor nucleare, și nu doar pe o absență a războiului obținută prin „forța de disuasivitate”.

După ce a amintit de adoptarea în 1961 de către Adunarea Generală, la inițiativa Egiptului, a declarației cu privire la interzicerea folosirii armelor nucleare și termonucleare, Mircea Malița a menționat că o asemenea declarație, oricât merită să aibă, nu este suficientă, fiind nevoie de obligații juridice decurgând din

aranjamente contractuale. Acesta este motivul pentru care România s-a pronunțat și se pronunță în favoarea încheierii unei convenții de interzicere a folosirii armelor nucleare, în favoarea oricărei măsuri în acest scop, inclusiv convocarea unei conferințe internaționale, cu participarea tuturor statelor, consacrată încheierii unei asemenea convenții. În încheiere, vorbitorul a spus: Scopul este interzicerea armei nucleare este un obiectiv atât de esențial pentru rezolvarea tuturor problemelor dezarmării, pentru însănătoșirea situației internaționale în general, încât nici un document internațional care se referă la această problemă nu ar trebui să omită o reafirmare solemnă, în termeni clari, a interdicției folosirii armelor nucleare. După cum se știe, România, împreună cu alte țări, se pronunță pentru includerea unor asemenea prevederi în proiectul tratatului de nedesimănare a armelor nucleare, care se află în stadiul negocierilor în fața Comitetului celor 18 state pentru dezarmare de la Geneva.

Delegația română este hotărâtă să susțină în continuare, cu aceeași perseverență, încheierea cât mai curând posibil a unei convenții de interzicere a folosirii armelor nucleare, fiind convinsă că un asemenea act internațional ar prezenta un pas important pe calea eliminării totale a armelor nucleare din arsenalul statelor, la încetării producției de asemenea arme și folosirii resurselor astfel eliberate în scopul dezvoltării civilizației pe planeta noastră.

Continuându-și lucrările, cel de-al 30-lea Congres al Partidului Comunist din Marea Britanie a examinat și adoptat luni o serie de rezoluții referitoare la probleme de educație, discriminare rasială, nivelul de trai al studenților comunist, precum și o rezoluție care condamnă dictatura militară din Grecia. În sedința de luni, tovarășul Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R., a adresat Congresului salutul Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

Convorbire Tito — Harriman

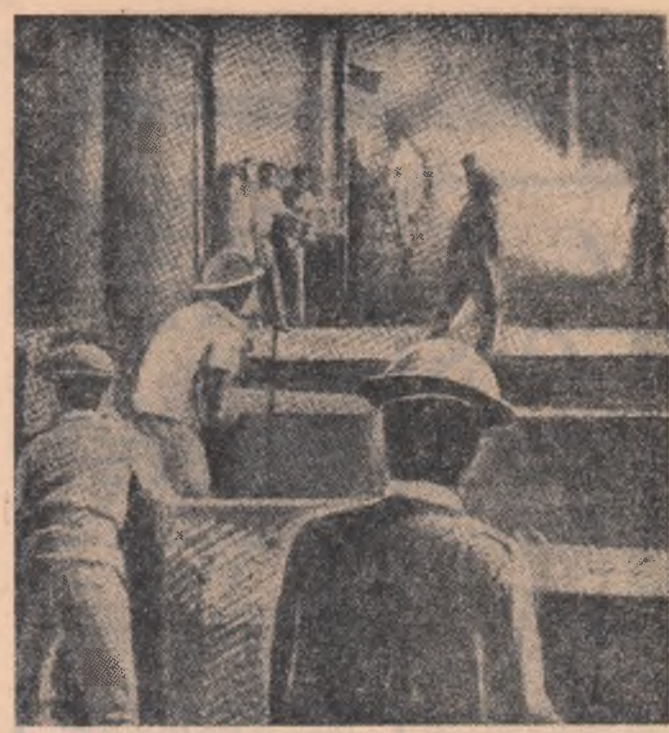
LA 26 NOIEMBRIE, Iosip Broz Tito, președintele R. S. F. Iugoslaviei, l-a primit pe Averell Harriman, ambasadorul ținător al președintelui Johnson. Cu acest prilej, a avut loc un schimb de păreri cu privire la probleme internaționale actuale. Au fost discutate, de asemenea, probleme de interes reciproc.

ÎN TRE 19 și 25 noiembrie, la Welmar a avut loc o coloquio internațional organizat de Uniunea scriitorilor din R. D. Germană, la care au participat scriitorii din 12 țări, printre care și din România. Colegiul a avut ca temă „Istoria și actualitatea în literatura pentru copii”. Din partea Uniunii Scriitorilor din România, Lucia Olteanu a prezentat referatul „Con-

O manifestare a prieteniei franco-române

La Hotel Lutetia din Paris s-au desfășurat duminică lucrările Congresului Asociației Franța-România, organizat cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a acesteia.

Francois Chagot, director adjunct onorific la Institutul pedagogic național și director onorific la Ministerul Educației Naționale — care a prezidat lucrările, — a arătat că asociația a organizat expoziții, colocvii, conferințe consacrate României, care s-au bucurat de succes. În continuare au luat cuvântul prof. André Langevin, vicepreședintele Asociației, care a vorbit despre progresele dezvoltării economice, sociale și culturale ale României, și secretarul general al Asociației, Louis Vautier, care a prezentat un bilanț al acțiunilor desfășurate de asociație, pentru a face mai bine cunoscută România în Franța.

Luni dimineața, în cinci cartiere ale orașului Calcutta, capitala statului indian Bengalul de vest, s-au produs noi ciocniri între demonstrații partizani ai fostului guvern de stînga și poliție, relatează agenția France Presse. Ieri, în urma incidentelor, mai mult de 250 de persoane au fost rănite, relevă aceeași agenție. Activitatea orașului Calcutta continuă să rămână paralizată, datorită grevei generale, declanșată în urmă cu două zile.

În fotografie: poliția lansind grenade cu gaze lacrimogene împotriva demonstrațiilor, pe una din străzile centrale ale Calcuttei.

Ziua națională a Mauritaniei

La 28 noiembrie, poporul Republicii Islamice Mauritania sărbătorește 7 ani de existență independentă a țării sale.

Mauritania este situată în partea de nord-vest a Africii între Algeria, Mali, Senegal, Sahara spaniol și Oceanul Atlantic, întinzându-se pe o suprafață de 1.058.800 kilometri pătrați. Populația țării, apreciată la peste un milion de locuitori, este concentrată în proporție de 80 la sută pe țărmul Oceanului Atlantic precum și pe malul drept, bogat în aluviuni, al fluviului Senegal. Aici locuiește populația care practic cu deosebire agricultură. O altă parte a locuitorilor, dat fiind condițiile climatice deosebite, duc o viață nomadă străbătând Sahara în căutarea pășunilor și izvoarelor de apă și capre. Bogățiile subsolului țării consistă mai ales în rezerve de fier apreciate la 100 milioane de tone, precum și în minereurile de cupru.

Cel 7 ani care s-au scurs de la cucerirea independenței au fost ani unor schimbări importante, poporul Mauritaniei obținând o serie de realizări în dezvoltarea țării. Planul economic de 4 ani elaborat în 1963 a prevăzut punerea bazelor industriei miniere, construcția de căi de comunicație etc. Printre realizările obținute în acești ani se numără extinderea și modernizarea capitalei țării orașul Nouakchott. În „țara nisipurilor” s-a construit o importantă linie ferată care leagă minele de fier și cupru de coasta oceanului, s-a amenajat un nou port. S-au depus eforturi susținute pentru organizarea învățământului astfel încât în prezent 20.000 de copii, un număr însemnat dacă îl raportăm la populația țării, frecventează școlile.

Pe plan extern, Mauritania promovează o politică de pace și colaborare cu toate statele indiferent de sistemul lor social. Intre Republica Socialistă România și Republica Islamică Mauritania au fost stabilite relații diplomatice la rang de ambasadă. Colaborarea dintre țările noastre se dezvoltă. Încheierea în cursul acestui an a unui acord comercial româno-mauritanian reprezintă o expresie a acestei colaborări. Președintele Mauritaniei a subliniat că țara sa este dornică să învețe din experiența României și să colaboreze cu aceasta în diferite domenii.

temporaneitatea în literatura pentru copii în România”.

DUPĂ CUM ANUNȚĂ agenția T.A.S.S., între 28 noiembrie și 30 decembrie, Uniunea Sovietică va lansa rachete purtătoare care vor avea ca țintă regiuni ale Oceanului Pacific cu raze de 40 mite marine.

În vederea asigurării navigației, agenția precizează că a fost înmărmărită să declare că guvernul sovietic roagă guvernele țărilor care folosesc căi navigabile sau aeriene în Oceanul Pacific să dea indicații organelor corespunzătoare ca navele și avioanele lor să nu intre în zonele respective zilnic între orele 12 și 24 ora locală.

Zilele acestea a avut loc la Moscova ședința Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru comert exterior.

La ședința au participat delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria, U.R.S.S., precum și Iugoslavia. În calitate de observatori au participat delegații din R. D. Vietnam, R. P. D. Coreeană și Cuba.

La ședința de după-amiază a Congresului au fost aleși membrii noului Comitet director al Asociației și ai Comitetului său de onoare. Comitetul director este format din 45 de membri, iar Biroul acestuia are ca președinte pe Francoise Chagot, ca vicepreședinti pe prof. André Langevin și scriitorul Pierre Paraf, și ca secretar general pe Louis Vautier. Din Comitetul de onoare al Asociației Franța-România fac parte personalități eminente: Jean de Beer — secretar național al P.E.N., Clubului Franței, prof. Georges Heuvelier — membru al Academiei de medicină, membru al Institutului Franței, prof. Alfred Kastler, laureat al premiului Nobel pentru fizică pe anul 1967, prof. Antoine Lacassagne, de la Academia de medicină, Henri Laugier — profesor onorific la Sorbona, Jean Orcel, membru al Academiei de Științe, membru al Institutului Franței, Jean Roche — rectorul Universității din Paris, și Francis Palmero, deputat socialist din Menton.

În cuvântul de încheiere a lucrărilor, scriitorul Pierre Paraf, vicepreședinte, a declarat că în cei 20 de ani de existență a Asociației, nici o dată prietenia franco-română nu a avut condiții de dezvoltare atât de favorabile ca acum și că progresele apreciabile obținute în relațiile dintre cele două țări în toate domeniile vor înregistra succese mai mari. „Sarcina fiecăruia dintre noi — a spus el — este de a stringe prietenia, al cărui principat cămin este Asociația noastră”.

Orientul Apropiat

Consultări interarabe

Majoritatea țărilor arabe au căzut de acord cu convocarea la 9 decembrie a.c. a unei reuniuni arabe la nivel înalt, a declarat Sayed Nofal, secretar general adjunct al Ligii Arabe, anunșă agenția M.E.N. Potrivit declarației sale, Kuveitul, Sudanul, Yemenul, R.A.U., Marocul, Iordania, Irakul și Tunisia au acceptat să participe la lucrările acestei reuniuni. Agenția U.P.I., citind surse oficiale ale Ligii Arabe, relatează că sint în curs convoorbiri în vederea stabilirii locului de desfășurare a conferinței. Se preconizează ca reuniunea arabă la nivel înalt să se desfășoare la Cairo sau la Rabat. Potrivit relațiilor agenției M.E.N., pe ordinea de zi a conferinței vor figura între altele probleme referitoare la lichidarea consecințelor conflictului militar arabo-israelian, consolidarea Ligii Arabe și adoptarea unei poziții comune a țărilor arabe față de rezoluția Consiliului de Securitate în problema Orientului Apropiat.

„Revolution Africaine” despre reuniunea arabă la nivel înalt

DUPĂ CUM REIEȘE DIN TR-UN COMENTARIU publicat de revista „REVOLUTION AFRICAINE” — organul F.L.N. — Algeria este împotriva convocării unei noi conferințe arabe la nivel înalt, relevă agenția FRANCE PRESSE. Oricât de regretabil ar putea să pară aceasta unor — se spune în comentariu — neaste nevoite de unitatea lumii arabe în modul în care o concep domnul Heykal — redactorul șef al ziarului egiptean „Al Ahram” — și la care s-ar urmări să se ajungă printr-o nouă conferință arabă la nivel înalt. Dacă conferința la nivel înalt de la Khartoum „a permis ajutoarea R.A.U. și Iordaniei, țări cu o economie serioasă încercată, nu este mai puțin adevărat că înghițirea unei unități arabe himerice și căutarea unei soluții negociate nu a avut succesul scontat de unele capitale arabe”.

După cum se știe, președintele Houari Boumedienne nu a participat la conferința arabă la nivel înalt întrunită în august-septembrie a.c. la Khartoum. Guvernul algerian, relatează agenția U.P.I., citind surse din Alger, este și acum sceptic în ce privește rezultatele unei noi reuniuni de acest fel.

„Conferințele arabe la nivel înalt constituie o fărâmișare a cauzei palestiniene și un sprijin acordat rezoluției britanice, adoptată de Consiliul de Securitate”, a declarat Hatem El Fayer, membru al conducerii inter-arabe a partidului B.A.A.S. din Siria, relatează agenția FRANCE PRESSE. Ziarul „AL BAAS”,

care publică declarația lui Hatem El Fayer, subliniază importanța „convocării unei conferințe a forțelor progresiste din lumea arabă în lăul unei reuniuni a șefilor de state arabe”.

Un comentariu din „Pravda”

Rezoluția adoptată de Consiliul de Securitate referitoare la situația din Orientul Apropiat — scrie ziarul „PRAVDA” de ieri — „cu toate formulările ei generale și neprecise” poate deveni primul pas eficient pe calea spre lichidarea încordării în această regiune. Arătând că țările arabe fac tot ce este posibil pentru a lichida pe cale politică urmările situației create în această regiune, ziarul relevă totodată că „în unele capitale arabe se găsesc capete infierbinate, au loc afirmații pripite ale organelor de presă, care în condițiile actuale produc un efect cu aștine contrar, oferă prilej pentru propaganda occidentală ostilă arabilor și sint folosite de către extremiștii de la Tel Aviv”. Totodată, relevă ziarul, provoacă îngrijorare faptul că „în Israel această hotărâtă fie că în general trece sub tăcere, fie că se încearcă tălmăcirea unor prevederi ale rezoluției drept o posibilitate de a se ignora și pe mai departe hotărârile Consiliului de Securitate”.

Declarațiile lui Abba Eban

Ministrul Afacerilor externe al Israelului, Abba Eban, a sosit duminică seara la Tel Aviv, venind de la New York. El a făcut o declarație în care a arătat, între altele, că „poziția și atitudinea Israelului n-au fost modificate de climatul de supralicitare politică care a urmat celor șase zile de conflict și nici n-a survenit un eveniment care să implice vreo schimbare în politica izraeliană”. Referindu-se la rezoluția britanică în problema Orientului Apropiat, Eban a afirmat că această rezoluție, „în ciuda imperfecțiunilor”, leagă în mod clar problema rezoluției forțelor izraeliene din teritoriile ocupate în timpul războiului de stabilirea unui acord regional permanent care să fie realizat pe baza tratatelor de pace între Izrael și vecinii săi.

Astăzi, el urmează să prezinte, în cadrul unei reuniuni extraordinare a guvernului izraelian, un raport cu privire la evoluția situației în urma adoptării rezoluției britanice în Consiliul de Securitate și desemnarea lui Gunnar Jarring ca trimis special al lui U Thant în Orientul Mijlociu.

„Intr-un interviu acordat corespondentului din Tel Aviv al ziarului vest-german „DIE WELT”, premierul izraelian „Levi Eschcol” a declarat, printre altele, că guvernul său ar fi dispus să ducă tratative de pace cu țările arabe, fără că recunoașterea Izraelului să constituie o condiție prealabilă.

Evoluția crizei cipriote

Schimbare în poziția Greciei?

Criza cipriotă agravată de recentele incidente din insulă continuă să fie obiectul unei febrile activități diplomatice care se desfășoară simultan în capitalele celor trei țări aflate în cauză (Grecia, Turcia și Cipru).

Observatorii politici remarca că îndeeșel în evoluția situației și anume poziția Greciei față de apelul secretarului general al O.N.U., U Thant, potrivit agenției FRANCE PRESSE, guvernul grec este dispus să se conformeze apelului secretarului general al O.N.U., U Thant, în legătură cu retragerea contingentului de forțe militare grecești din Cipru, cu condiția ca această operațiune să fie efectuată pe etape și pe o perioadă mai îndelungată.

Reprezentantul personal al secretarului general al O.N.U., Jose Rolz Bennett, secretarul general al N.A.T.O. Manlio Brosio, și reprezentantul special al președintelui S.U.A., Cyrus Vance, după ce au avut convorbiri separate cu oficialități grecești au procedat la un schimb de păreri în capitala Greciei în legătură cu evoluția situației din Cipru și repercursiunile acesteia asupra relațiilor greco-turce. Totodată, ei s-au informat reciproc asupra discuțiilor purtate la Atena, Ankara și Nicosia.

După aceste întâlniri, trimisul special al lui U Thant, Jose Rolz Bennett, a plecat în Nicosia, iar Cyrus Vance trimisul special al președintelui Johnson, la Ankara. Bennett care a sosit duminică seara la Nicosia, a declarat că „toate părțile interesate trebuie să depună eforturi energice pentru reducerea încordării și rezolvarea crizei”. În capitala Ciprului, el s-a întâlnit cu președintele Makarios, cu liderul comunității turce, Kucuk,

correspondentul Agerpres la Paris
AL. GHEORGHIU